

[Startside](#) > ... > [Familiereftige Forhold Og Arv](#) > [Lovlig Udrejse Med Børn Og Bosættelse Med Dem I Udlandet](#) Germany

Lovlig udrejse med børn og bosættelse med dem i udlandet

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Tyskland

1 Under hvilke omstændigheder må den ene af forældrene lovligt tage et barn med til et andet land uden samtykke fra den anden forælder?

Spørgsmålet om, hvor barnet skal bo permanent, er en del af forældreansvaret (§ 1631, stk. 1, i den tyske civillovbog (Bürgerliches Gesetzbuch)), der ligesom forvaltningen af barnets formue er omfattet af forældremyndigheden i henhold til § 1626, stk. 1, i den tyske civillovbog.

Hvis en af forældrene har forældremyndighed og dermed eneret til at bestemme, hvor barnet skal bo, behøver den pågældende ikke samtykke fra den anden forælder for at beslutte, hvor barnet skal bo, og dermed om barnet skal flytte til udlandet.

Hvis forældrene i fællesskab har forældremyndigheden, skal de beslutte sammen, om barnet skal flytte til udlandet. Der er herved – i modsætning til eksempelvis en kort ferierejse til et europæisk naboland – tale om et spørgsmål af afgørende betydning (Angelegenheit von erheblicher Bedeutung), jf. § 1687, stk. 1, første punktum, i den tyske civillovbog, idet begge forældre skal være enige.

En familiedomstol kan imidlertid efter anmodning overføre en del af forældremyndigheden og dermed f.eks. retten til at bestemme, hvor barnet skal bo, til en enkelt forælder (§ 1671, stk. 1, i den tyske civillovbog). Selv i dette tilfælde – og selv hvis forældremyndigheden deles andetsteds – kan forælderen alene og uden den anden forælders samtykke beslutte, hvor barnet skal bo, og dermed om barnet skal flytte til udlandet.

2 Under hvilke omstændigheder er samtykke fra den anden forælder nødvendigt for, at barnet må tages med til et andet land?

Samtykke fra den anden forælder til barnets permanente flytning er påkrævet, når forældrene har fælles forældremyndighed (eller i det mindste retten til bestemme, hvor barnet skal bo) (se også svaret på spørgsmål 1).

3 Hvis den anden forælder ikke giver sit samtykke til, at barnet må tages med til et andet land, selvom om dette er nødvendigt, hvordan kan barnet da lovligt tages med til et andet land?

Fjernelsen af barnet er ikke retsstridigt, hvis den forælder, der ønsker at flytte med barnet, kan beslutte dette alene, f.eks. fordi den pågældende har forældremyndigheden alene eller i hvert fald ret til ensidigt at bestemme, hvor barnet skal bo (se også svaret på spørgsmål 1).

Hvis forældrene derimod har fælles forældremyndighed, men de har forskellige opfattelser af, om barnet skal

flytte eller ej, og ikke kan nå til enighed herom, kan hver af forældrene anmode familiedomstolen om at overføre beføjelsen til at træffe afgørelse om flytningen til den i henhold til § 1628 i den tyske civillovbog. Retten skal derefter træffe den afgørelse, der er til barnets bedste, idet der tages hensyn til de berørte personers faktiske forhold og muligheder samt til de berørte personers legitime interesser, jf. § 1697a i den tyske civillovbog.

I henhold til § 1671, stk. 1, i den tyske civillovbog kan en forælder, der lever adskilt fra den anden forælder, indgive en begæring til familieretten om at få overført forældremyndigheden over barnet eller en del heraf, f.eks. retten til at bestemme, hvor barnet skal bo. Begæringen skal imødekommes, hvis den anden forælder giver samtykke hertil, medmindre barnet (der er mindst 14 år gammelt) modsætter sig det, eller det må forventes, at ophævelse eller delvis overdragelse af den fælles forældremyndighed til ansøgeren bedst tilgodeser barnets tarv. Hvis retten imødekommer begæringen, kan den pågældende forælder frit bestemme, hvor barnet skal bo.

4 Gælder de samme regler for midlertidig fjernelse (for eksempel ferie, sundhedspleje osv.) og varig fjernelse? I givet fald fremlægges de relevante tilladelser

Hvis en forælder er indehaver af forældremyndigheden alene eller har eneret til at bestemme, hvor barnet skal bo, kan denne uden videre tage barnet med til udlandet, også for korte rejser.

Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, skal de i princippet afgøre dette spørgsmål i fællesskab, jf. § 1627 i den tyske civillovbog. Hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, ikke lever sammen, skal de i fællesskab afgøre, i hvilke tilfælde den planlagte rejse ikke er en del af dagligdagen, men et spørgsmål af afgørende betydning, jf. § 1687, stk. 1, første punktum, i den tyske civillovbog. Den forælder, som barnet sædvanligvis opholder sig hos, har beføjelse til alene at træffe beslutninger om spørgsmål vedrørende dagligdagen, jf. § 1687, stk. 1, andet punktum, i den tyske civillovbog. I henhold til § 1687, stk. 1, fjerde punktum, i den tyske civillovbog kan den anden forælder træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende den faktiske omsorg for barnet, dvs., f.eks. hvad barnet kan spise eller hvornår det skal i seng, i de perioder, hvor barnet opholder sig hos den pågældende forælder med den anden forælders samtykke eller i henhold til en retsafgørelse. I loven fastsættes det ikke, hvilke spørgsmål der er af afgørende betydning, hvilke spørgsmål der vedrører dagligdagen, og hvilke der hører ind under den faktiske omsorg for barnet. Der skal tages stilling til dette spørgsmål i hvert enkelt konkret tilfælde. Som udgangspunkt kan både den forælder, som barnet normalt opholder sig hos, og den forælder, der har samkvensret med barnet, træffe afgørelse om midlertidige udlandsrejser på egen hånd, for så vidt som der ikke er tale om rejser, der indebærer en særlig risiko for barnet, f.eks. rejser til fjerntliggende områder, områder med utilstrækkelig lægehjælp eller områder med politisk uro. Den forælder, der har samkvensret med barnet, skal imidlertid underrette forældremyndighedens indehaver om rejsens formål.

Hvis en forælder ikke har del i forældremyndigheden, kan denne ikke bestemme, hvor barnet skal opholde sig. I samværsperioden har denne imidlertid i henhold til § 1687a i den tyske civillovbog også beføjelse til alene at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende den faktiske omsorg for barnet.

■ Sidste opdatering: 04/03/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.